

انگار همین دیروز بود که پیش‌شماره‌ی نشریه‌ی دانشجویی نیناکی (زیتیه‌ی فعلی) منتشر شده بود و شاید برای اولین بار در دانشکده‌ی فنی دانشگاه گیلان، دانشجویان نشریه‌ای را می‌دیدند که به زبان و ادبیات گیلکی می‌پردازد و می‌خواهد یک‌تنه در مقابل باورهای نادرست بسیاری از کسانی که پرداختن به زبان مادری را بی‌هوده و مضحک می‌دانستند، بایستند. انگار همین دیروز بود که در پیش‌شماره‌ی نیناکی، یادداشتی با عنوان «تو هویت دأئی» آمده بود و ما خودمان را پی‌جوی هویت شناسانده بودیم.

دیروز نبود؛ درست خرداد ماه ۱۳۸۳ بود. چهار سال پیش و نیناکی پس از چهار شماره (یک پیش‌شماره و سه شماره اصلی) به زیتیه تغییر نام داد و به این‌جا رسیدیم که هستیم!

از همان روز نخستی که پا به عرصه‌ی نشریات دانشجویی گذاشتیم، با چند نقد متفاوت روبه‌رو بودیم. گرچه برخی از اینان را نمی‌توان نقد نام نهاد. بقیه در صفحه ۲

فرهنگ، هویت، گیلک؛ چند بازتعریف

از نخستین شماره‌های نشریه‌ی نیناکی و بعدتر، زیتیه، بارها و بارها از واژه‌ی «گیلک» به عنوان مردمانی با فرهنگ و هویت خاص خویش نام برده شده است و این‌بار تلاش داریم که در مجال کوتاهی، مخاطب زیتیه را در تعریف این واژه و آن‌چه که از آن با عنوان هویت گیلکان نام می‌بریم آشنا سازیم. بنابراین، گام به گام به تبیین و تعریف و شاید

بازتعریف واژگان کلیدی فرهنگ، هویت و گیلک می‌پردازیم.

صفحه ۱۰

از خودبیگانگی

با نگاهی به اطراف خودمان می‌توانیم گفته‌ها و رفتارهایی را مشاهده کنیم که: «گیلان که جا نیست. باید برویم یک شهر دیگر!» «رشت بدترین شهرهای ایران است!» «زبان گیلکی خیلی زشت و بی‌کلاس است!» «به رشتی‌ها (گیلک‌ها) نباید اعتماد کرد!»

صفحه ۴

ناصر مسعودی با طعم چیپسی کینگز!

بچه‌های نواحی دوردست فیجی همان لباس‌هایی را می‌پوشند که بچه‌های نیویورک بر تن می‌کنند و در بازی پلی‌استیشن به اندازه‌ی بچه‌های لندن مهارت دارند؛ دختر ژاپنی نشسته پشت وب‌کم، با پسر نیجریه‌ای درباره‌ی فلسفه و پیتزا و سینما و... می‌چند. بقیه در صفحه ۱۴

زنگ‌ها برای چه کسی به صدا در می‌آیند؟

نگاه انتقادی به تلاش‌هایی که در قالب توجه به زبان و ادبیات گیلک، احیاء جشن‌های گیل و دیلم و ایجاد حس مشترک هویت واحد بین مردم گیلان دنبال می‌شود، در ابتدا نمایان‌گر این نکته است که این تلاش‌ها هنوز فاقد مبانی تئوریک قوی و استراتژی مشخص است.

بقیه در صفحه ۹

بازگشت به گذشته، آری یا نه؟!

در جریان حوادثی که پیش از انقلاب و در راستای اصلاحاتی جهت هماهنگ و یک‌رنگ‌سازی فرهنگی مردمان ایران زمین با فرهنگ غرب (فرهنگی به غیر از فرهنگ ایرانی) انجام گرفت و لباس رنگینی که به اندیشه و افکار ایرانیان و قومیت‌های مختلف پوشانده شد، همین‌طور ...

رابطه‌ی هویت، زبان، کثرت در

روان‌کاوی

در معنای روان‌کاوی لکان هر جمله و هر زبانی دارای دو حالت «زبان عبارت» و «زبان اشارت» است. به قول دکتر موللی «زبان عبارت» درباره صرف و نحو زبان و زبان صوری است ولی «زبان اشارت» جایگاه و بیانگر آرزومندی و تمنای بشری است. «زبان عبارت» بیانگر قواعد انتقال اطلاعات و خبر توسط زبان است و «زبان اشارت» در واقع معنای احساسی و معانی فرهنگی نهفته در کلمات و تمناها و احساسات ما در پی عشق و ...

بقیه در صفحه ۱۱

زیتیه

فرهنگی، هنری، اجتماعی به زبان گیلکی و فارسی
اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ خورشیدی. ۱۵۸۱ گیلانی، دیا ما
شماره‌ی هشتم، ۱۰۰ تومان

شعر و داستان گیلکی صفحه ۶ و ۱۴

مروری بر روی‌دادهای فرهنگی،

هنری و اجتماعی گیلان صفحه ۲

نگاهی به اخبار ۲۳:۴۵ صفحه ۶

گیلئون ~ موسیقی صفحه ۳

تصویر: اکبر رادی (نمایش‌نامه‌نویس) و احمد عاشورپور (خواننده).

